

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 19. oktobra 2017*

„Predhodno odločanje – Posredni davki – Zbiranje kapitala – Zaračunavanje dajatve v višini 1,5 % za prenos novoizdanih delnic ali delnic, ki bodo vključene v borzno kotacijo države članice, na klirinško družbo (*clearance service*)“

V zadevi C-573/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (višje sodišče (Anglija in Wales), premoženjski oddelek, Združeno kraljestvo) z odločbo z dne 20. oktobra 2016, ki je na Sodišče prispela 14. novembra 2016, v postopku

Air Berlin plc

proti

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs,

SODIŠČE (sedmi senat)

v sestavi A. Rosas (poročevalec), predsednik senata, C. Toader in A. Prechal, sodnici,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Air Berlin plc S. Grodzinski, QC, in M. Jones, barrister, M. Whitehouse, D. Pickstone in M. Greene, solicitors,
- za vlado Združenega kraljestva D. Robertson, agent, skupaj z R. Baldryjem, QC,
- za Evropsko komisijo R. Lyal in W. Roels, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 10 in 11 Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 11), členov 4 in 5 Direktive Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL 2008, L 46, str. 11) ter členov 12, 43, 48, 49 ali 56 Pogodbe ES (postali člani 18, 49, 54, 56 in 63 PDEU).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Air Berlin plc in Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (davčni in carinski urad Združenega kraljestva, v nadaljevanju: organ HMRC) zaradi odmere dajatve na podlagi člena 70 Finance Act 1986 (zakon o financah iz leta 1986, v nadaljevanju: FA iz leta 1986) na nekatere prenose delnic v letih 2006 in 2009.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 69/335

- 3 V skladu z njeno prvo uvodno izjavo je cilj Direktive 69/335 pospeševanje prostega pretoka kapitala z namenom ustvariti gospodarsko unijo s podobnimi značilnostmi, kakor jih ima notranji trg. V ta namen ta direktiva, kot izhaja iz njenih uvodnih izjav od šest do osem, določa harmonizacijo dajatve, ki se obračunava na vloške kapitala v družbe v Evropski skupnosti, z vzpostavitvijo enotne dajatve na zbiranje kapitala, ki se na skupnem trgu obračuna samo enkrat, in z odpravo vseh drugih posrednih davkov z enakimi značilnostmi, kakor jih ima ta enotna dajatev.
- 4 V členu 4(1) Direktive 69/335 so naštetе transakcije, obdavčene z dajatvijo na kapital. Med temi transakcijami so med drugim ustanovitev kapitalske družbe in povečanje njenega kapitala.
- 5 Člen 10 Direktive 69/335 določa odpravo obdavčitev, ki imajo enake značilnosti kot dajatev na kapital, za transakcije iz člena 4 navedene direktive.
- 6 Člen 11 Direktive 69/335 določa:
„Države članice ne zavežejo nobeni obliki obdavčitve:
(a) oblikovanja, izdaje, uvrstitve v kotacijo na borzi, uvrstitve na trg ali trgovanja z delnicami, deleži ali drugimi vrednostnimi papirji enake vrste ali s potrdili, ki predstavljajo take vrednostne papirje, ne glede na to, kdo jih je izdal;
(b) posojil, vključno z državnimi obveznicami, najetih z izdajo zadolžnic ali drugih prenosljivih vrednostnih papirjev, ne glede na to, kdo jih je izdal, ali katerih koli formalnosti, povezanih z njimi, ali oblikovanja, izdaje, uvrstitve v kotacijo na borzi, uvrstitve na trg ali trgovanja s temi zadolžnicami ali drugimi prenosljivimi vrednostnimi papirji.“
- 7 Vendar lahko države članice v skladu s členom 12(1)(a) te direktive ne glede na določbe njenih členov 10 in 11 obračunajo „dajatev na prenos vrednostnih papirjev, zaračunane bodisi pavšalno ali ne“.

Direktiva 2008/7

- 8 Direktiva 2008/7 je posodobljena različica Direktive 69/335 in v bistvu uporablja njene pojme. Vendar je njen namen, kot je razvidno iz njenih uvodnih izjav od 4 do 6, postopna odprava dajatve na kapital.
- 9 Člen 4 te direktive ureja transakcije prestrukturiranja.
- 10 Člen 5 navedene direktive, naslovljen „Transakcije, ki niso posredno obdavčene“, določa:
- „1. Države članice kapitalskih družb ne zavežejo nobeni obliki posrednega davka v zvezi z:
- (a) vložki kapitala;
- (b) posojili ali opravljanjem storitev v okviru vložkov kapitala;
- [...]
2. Države članice ne zavežejo nobeni obliki posrednega davka:
- (a) oblikovanja, izdaje, uvrstitve v kotacijo na borzi, uvrstitve na trg ali trgovanja z delnicami, deleži ali drugimi vrednostnimi papirji enake vrste ali s potrdili, ki predstavljajo take vrednostne papirje, ne glede na to, kdo jih je izdal;
- [...]“.
- 11 Vendar lahko države članice v skladu s členom 6(1)(a) iste direktive ne glede na člen 5 obračunajo „dajatve na prenos vrednostnih papirjev, zaračunane bodisi pavšalno ali ne“.

Pravo Združenega kraljestva

- 12 Združeno kraljestvo ne obračuna dajatve na kapital. Obračuna pa kolkovino na nekatere transakcije, ki vključujejo prenos delnic. Kadar gre za prodajo s pisnim dokumentom, znaša kolkovina 0,5 % zneska ali vrednosti nadomestila za prenos v skladu z odstavkom 1 Priloge 13 k Finance Act iz leta 1999. Kadar prenos delnic ni del prodaje, znaša kolkovina 5 funtov (GBP) (približno 7 evrov) v skladu z odstavkom 16 Priloge 13 k Finance Act iz leta 1999. Ta kolkovina v znesku 5 GBP je bila odpravljena leta 2008.
- 13 Kadar ne gre za transakcijo s pisnim dokumentom, na primer v primeru elektronskega prenosa, se v skladu s členom 87 FA iz leta 1986 poleg kolkovine pobere dodatna dajatev (*Stamp Duty Reserve Tax*, v nadaljevanju: SDRT), ki znaša 0,5 % zneska ali vrednosti nadomestila za prenos.
- 14 Zaradi težavnosti pobiranja dajatve ob vsakem prenosu lastninske pravice prek klirinških sistemov se uporabijo posebne določbe. Predpis, ki je v obravnavanem primeru člen 70 ali člen 96 FA iz leta 1986, določa plačilo kolkovine ali SDRT v višini 1,5 % ob prvotni vključitvi vrednostnih papirjev v klirinški sistem, pri čemer so poznejši prenosi prek tega sistema oproščeni dajatev. Vendar lahko klirinška družba ob soglasju organa HMRC izbere drug sistem iz člena 97a FA iz leta 1986, ki določa, da se dajatev 1,5 % ne pobere ob vključitvi delnic v klirinški sistem, ampak se ob vsakem prenosu delnic znotraj tega klirinškega sistema pobere SDRT v višini 0,5 % zneska nadomestila za prenos.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 15 Air Berlin je komercialna letalska družba, ustanovljena v Združenem kraljestvu. Vključitev na borzo (prva javna ponudba) je na frankfurtski borzi izvedla 11. maja 2006.
- 16 Družba Air Berlin je morala, da bi lahko kotirala na frankfurtski borzi, v skladu z nemškim pravom vpisati v kotacijo vse delnice istega razreda, vključno s tistimi, ki ob vključitvi na borzo niso bile namenjene prodaji. Letalska družba je morala za izpolnitev te zahteve prenesti pravno lastništvo obstoječih navadnih delnic, ki predstavljajo celotni kapital te družbe, na Clearstream Banking AG (v nadaljevanju: Clearstream Frankfurt), ki opravlja klirinške storitve za frankfurtsko borzo.
- 17 40.177.604 obstoječih navadnih delnic, ki so v lasti obstoječih delničarjev in katerih pravno lastništvo je družba Air Berlin prenesla na Clearstream Frankfurt, je zajemalo:
- 2.177.604 navadnih delnic v lasti zaposlenih (ki jih ti niso smeli prodati) in
 - 38.000.000 navadnih delnic (ki jih je bilo mogoče prodati brez omejitev), od katerih jih je bilo 20.608.696 v lasti obstoječih delničarjev, 17.391.304 pa ponujenih javnosti v okviru vključitve na borzo.
- 18 Za te transakcije prenosa delnic na Clearstream Frankfurt je bila ob uporabi člena 70 FA iz leta 1986 plačana kolkovina, zaračunana v Združenem kraljestvu, v znesku 4.971.410 GBP (približno 7.282.100 EUR), kar je bilo 1,5 % tržne vrednosti delnic ob prenosu.
- 19 S prvo javno ponudbo je bilo izdanih 19.565.217 novih delnic, ki niso zajete v 40.177.604 prenesenih delnicah in na vrednost katerih, kot ugotavlja Združeno kraljestvo, ni bila plačana nobena kolkovina.
- 20 Družba Air Berlin je 10. junija 2009 izdala dodatnih 4.500.000 navadnih delnic po ceni 3,50 EUR na delnico (skupaj 15,75 milijonov EUR) v korist treh različnih delničarjev. Prenos pravnega lastništva teh delnic na Clearstream Frankfurt, potreben za njihovo vključitev na frankfurtsko borzo, je bil opravljen 7. oktobra 2009 in obremenjen s kolkovino v znesku 241.010 GBP (približno 260.580 EUR), kar je bilo 1,5 % tržne vrednosti delnic v trenutku prenosa.
- 21 Organ HMRC odobritev opcije iz člena 97a FA iz leta 1986 na splošno pogoji s tem, da klirinška družba sprejme določbe, ki organu HMRC zagotavljajo, da bo na vsak poznejši prenos, opravljen v okviru klirinške družbe, pobran SDRT v višini 0,5 %, in ki so v skladu z drugimi upoštevnimi obveznostmi, ki izhajajo iz zakonodaje, ki se nanaša na SDRT.
- 22 Čeprav bi Clearstream Frankfurt v skladu s pravom Združenega kraljestva lahko izbrala sistem člena 97a FA iz leta 1986 v zvezi z dvema transakcijama prenosa delnic v letih 2006 in 2009, je iz predložitvene odločbe razvidno, da tega ni storila. Poleg tega družba Air Berlin ni mogla zahtevati, naj Clearstream Frankfurt to stori.
- 23 V zakonodaji Združenega kraljestva ni opredeljena oseba, ki je zavezana za plačilo kolkovine. Vendar če za prenos delnic ni plačana kolkovina, naslovník prenosa ne more biti vpisan kot pravni lastnik delnic in se ne more sklicevati na prenos kot na dokaz v okviru sodnega postopka. Načeloma torej ta naslovník poskrbi, da je kolkovina plačana. Vendar je v okviru klirinške storitve standardna poslovna praksa, da kolkovino plača družba, katere delnice so predmet deponiranja s klirinško storitvijo. Kolkovino za transakciji prenosa delnic v letih 2006 in 2009 je torej plačala družba Air Berlin.
- 24 Družba Air Berlin je 23. marca 2010 od organa HMRC zahtevala vračilo kolkovine, zaračunane za te transakcije. Organ HMRC je s sklepom z dne 5. septembra 2011 to zahtevo zavrnil.

25 High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (višje sodišče (Anglija in Wales), premoženjski oddelek, Združeno kraljestvo), pri katerem je bila vložena tožba zoper ta sklep, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali je to, da je država članica za zgoraj navedeni prenos v zgoraj navedenih okoliščinah zaračunala kolkovino v višini 1,5 %, v nasprotju z enim členom ali več členi, in sicer:
- (a) členom 10 ali členom 11 Direktive [69/335];
 - (b) členom 4 ali členom 5 Direktive [2008/7]; ali
 - (c) členi 12, 43, 48, 49 ali 56 Pogodbe ES?
2. Ali je odgovor na prvo vprašanje drugačen v okoliščinah, v katerih je bil prenos delnic v okviru klirinške družbe zahtevan, da se omogoči uvrstitev zadevne družbe na borzo v navedeni ali drugi državi članici?
3. Ali je odgovor na prvo ali drugo vprašanje drugačen v okoliščinah, v katerih je lahko klirinška družba na podlagi nacionalnega prava države članice v primeru odobritve davčnega organa izbrala opcijo, po kateri se od prenosa delnic v okviru klirinške družbe ne plača kolkovina, ampak se dajatev SDRT obračuna ob vsaki poznejši prodaji delnic v okviru klirinške družbe (po 0,5-odstotni stopnji od plačila za prodajo)?
4. Ali je odgovor na tretje vprašanje drugačen v okoliščinah, v katerih zaradi strukture transakcij, ki jih izbere zadevna družba, ni mogoče izkoristiti ugodnosti opcije?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo in drugo vprašanje

- 26 Prvo in drugo vprašanje je treba obravnavati skupaj. Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem sprašuje, ali je treba člena 10 ali 11 Direktive 69/335, člena 4 ali 5 Direktive 2008/7 ter člene 12, 43, 48, 49 ali 56 ES (postali členi 18, 49, 54, 56 in 63 PDEU) razlagati tako, da nasprotujejo temu, da država članica pobere kolkovino 1,5 % na transakcijo prenosa delnic na klirinško družbo. Z drugim vprašanjem predložitveno sodišče sprašuje, ali je odgovor na prvo vprašanje drugačen, če je bil prenos delnic na klirinško družbo nujen za uvrstitev zadevne družbe v borzno kotacijo v navedeni ali drugi državi članici.
- 27 Najprej je treba spomniti, da je bila z Direktivo 69/335 in Direktivo 2008/7, ki je prvonavedeno razveljavila in nadomestila, opravljena izčrpna harmonizacija primerov, v katerih države članice lahko zbiranje kapitala obdavčijo s posrednimi davki (glej v tem smislu sodbi z dne 7. junija 2007, Komisija/Grčija, C-178/05, EU:C:2007:317, točka 31, ter z dne 1. oktobra 2009, HSBC Holdings in Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, točka 25).
- 28 Kot je Sodišče že razsodilo, je treba ob harmonizaciji nekega vprašanja na ravni Unije nacionalne ukrepe, ki se nanašajo na to harmonizacijo, presoјati glede na določbe tega harmonizacijskega ukrepa, ne pa glede na določbe Pogodbe DEU (glej v tem smislu sodbo z dne 1. oktobra 2009, HSBC Holdings in Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 29 Iz tega sledi, da se mora Sodišče za odgovor na prvo in drugo vprašanje za predhodno odločanje omejiti na razlago direktiv 69/335 in 2008/7.

- 30 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da člen 4 Direktive 2008/7 ureja transakcije prestrukturiranja in torej v okviru spora o glavni stvari ni upošteven. Obravnavati je torej treba člena 10 in 11 Direktive 69/335 ter člen 5 Direktive 2008/7, ki med drugim prepovedujejo vsako obliko posrednega davka na vložke kapitala ter oblikovanje, izdajo, uvrstitev v kotacijo na borzi, uvrstitev na trg ali trgovanje z delnicami, deleži ali drugimi vrednostnimi papirji enake vrste.
- 31 Iz sodne prakse Sodišča jasno izhaja, da je treba člena 10 in 11 Direktive 69/335 ter člen 5 Direktive 2008/7 glede na cilje, ki jim sledita navedeni direktivi, razlagati široko, da bi se zagotovil polni učinek prepovedi, določenih v teh določbah (glej v tem smislu sodbe z dne 15. julija 2004, Komisija/Belgija, C-415/02, EU:C:2004:450, točka 33; z dne 28. junija 2007, Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft, C-466/03, EU:C:2007:385, točka 39, ter z dne 1. oktobra 2009, HSBC Holdings in Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, točka 34).
- 32 Sodišče je tako razsodilo, da v skladu s cilji člena 11 Direktive 69/335 in člena 5(2) Direktive 2008/7 prepoved obdavčenja transakcij zbiranja kapitala velja prav tako za transakcije, ki niso izrecno zajete s to prepovedjo, če se tak davek enači z obdavčitvijo transakcije, ki je sestavni del celotne transakcije zbiranja kapitala (glej v tem smislu sodbo z dne 9. oktobra 2014, Gielen, C-299/13, EU:C:2014:2266, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 33 V postopku v glavni stvari se SDRT naloži na podlagi izvedbe dveh različnih transakcij. Prva je prenos pravnega lastništva 40.177.604 obstoječih navadnih delnic v lasti obstoječih delničarjev iz družbe Air Berlin na Clearstream Frankfurt, izveden leta 2006. Druga pa je izdaja 4.500.000 dodatnih navadnih delnic v korist treh različnih delničarjev, katerih pravno lastništvo je bilo nato preneseno na Clearstream Frankfurt, izvedena leta 2009. Za prvo transakcijo je upoštevna razlaga Direktive 69/335, za drugo pa razlaga Direktive 2008/7.
- 34 Glede transakcije iz leta 2006 Združeno kraljestvo trdi, da je sestavljena iz prenosa obstoječih delnic na klirinško družbo, brez ustvarjanja novega kapitala za družbo, na katerega se lahko pobere kolkovina v skladu s členom 12(1)(a) Direktive 69/335, ki določa, da države članice z odstopanjem od njenih členov 10 in 11 lahko obračunajo davek na prenos vrednostnih papirjev. Izpodbija razlago družbe Air Berlin, da je člen 12 te direktive omejen zgolj na položaje, v katerih pride do prenosa lastništva med osebami, ki so investitorji, tako da prenos na klirinško družbo s to določbo ni zajet. Združeno kraljestvo trdi, da pojem „prenos vrednostnih papirjev“ iz tega člena 12 zajema vsak prenos, s katerim se prenese pravica ali interes v zvezi z vrednostnimi papirji z ene osebe na drugo, pri čemer ni odvisen od narave ali vrste prenosnika in naslovnika tega prenosa. Tak naj bi bil prenos vrednostnih papirjev na klirinško družbo, ki vpliva na lastništvo vrednostnih papirjev in bistveno spreminja pravice strank, ne glede na to, da dejansko lastništvo ni preneseno na to klirinško družbo.
- 35 V zvezi s tem, čeprav predložitveno sodišče ni natančno opisalo niti delovanja klirinškega sistema niti pravnih, formalnih in dejanskih posledic prenosa pravnega lastništva delnic na Clearstream Frankfurt, je Združeno kraljestvo priznalo, da ta prenos ni povzročil prenosa dejanskega lastništva delnic. Iz tega izhaja, da je bil ta prenos pravnega lastništva, ki ga zahteva nemško pravo, zgolj pogoj za delovanje klirinškega sistema in ni imel učinkov na pravico razpolaganja z delnicami ali njihovega uživanja. V zvezi s tem je iz predložitvene odločbe razvidno, da je bilo 2.177.604 navadnih delnic v lasti zaposlenih, ki jih niso smeli prodati, lahko vključenih na frankfurtsko borzo, čeprav je bilo njihovo pravno lastništvo preneseno na klirinško družbo.
- 36 Iz tega sledi, da takega prenosa pravnega lastništva, ki ne vpliva na dejansko lastništvo, ni mogoče šteti za prenos vrednostnih papirjev, ki pomeni avtonomno transakcijo, na katero je mogoče pobrati dajatev v skladu s členom 12(1)(a) Direktive 69/335. Ta prenos je treba obravnavati kot transakcijo, ki je zgolj pomožna in je del transakcije vključitve delnic na frankfurtsko borzo, tako da je v skladu s členom 11 Direktive 69/335 nikakor ni mogoče obdavčiti.

- 37 Zahteva nemškega prava, da je treba, da bi družba lahko kotirala na frankfurtski borzi, vpisati v kotacijo vse delnice istega razreda, vključno s tistimi, ki ob vključitvi na borzo niso bile namenjene prodaji, lahko pomeni indic, da gre za celotno transakcijo, cilj katere je vključitev družbe na frankfurtsko borzo in ki vključuje tudi prenos pravnega lastništva delnic na Clearstream Frankfurt. Vendar pa obstoj zakonske obveznosti ni nujen, kadar gre za ugotovitev, ali lahko obstaja transakcija sama za sebe ali pa je treba šteti, da je sestavni del celotne transakcije v zvezi z zbiranjem kapitala.
- 38 Glede transakcije iz leta 2009 Združeno kraljestvo trdi, da je prenos delnic, ki je bil izveden 7. oktobra 2009, transakcija, ki se razlikuje in je poznejša od povečanja kapitala z izdajo 4.500.000 delnic v korist novih vpisnikov, ki je bilo izvedeno 10. junija 2009, tako da je to transakcijo mogoče obdavčiti na podlagi prenosa vrednostnih papirjev v skladu s členom 6(1)(a) Direktive 2008/7.
- 39 Vendar je treba ugotoviti, da so delnice Air Berlin, ki so bile prenesene na klirinško družbo, novoizdane delnice iz naslova povečanja kapitala.
- 40 Opozoriti pa je treba, da odobritev pobiranja davka ali dajatve na prvo pridobitev novoizdanega vrednostnega papirja v resnici pomeni obdavčitev same izdaje tega vrednostnega papirja kot sestavnega dela celotne transakcije v zvezi z zbiranjem kapitala. Izdaja vrednostnih papirjev kot taka namreč ne zadostuje, ampak je smiselna šele takrat, ko ti vrednostni papirji pridobijo investitorje (sodbi z dne 15. julija 2004, Komisija/Belgija, C-415/02, EU:C:2004:450, točka 32, ter z dne 1. oktobra 2009, HSBC Holdings in Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, točka 32).
- 41 Da bi imel člen 5(2)(a) Direktive 2008/7 polni učinek, se zahteva, da mora „izdaja“ v smislu te določbe vključevati prvo pridobitev vrednostnih papirjev, ki se izvede v okviru njihove izdaje (glej po analogiji sodbi z dne 15. julija 2004, Komisija/Belgija, C-415/02, EU:C:2004:450, točka 33, ter z dne 1. oktobra 2009, HSBC Holdings in Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, točka 33).
- 42 Na prvo in drugo vprašanje je treba zato odgovoriti tako:
- Člena 10 in 11 Direktive 69/335 je treba razlagati tako, da nasprotujeta obdavčitvi transakcije prenosa delnic, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, s katero je bilo pravno lastništvo vseh delnic družbe preneseno na klirinško družbo zgolj z namenom njihove vključitve na borzo in ne da bi se spremenilo njihovo dejansko lastništvo.
 - Člen 5(1)(c) Direktive 2008/7 je treba razlagati tako, da nasprotuje obdavčitvi transakcije prenosa delnic, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, s katero je bilo pravno lastništvo delnic, ki so bile na novo izdane ob povečanju kapitala, preneseno na klirinško družbo zgolj z namenom, da se te novoizdane delnice ponudijo v prodajo.

Tretje in četrto vprašanje

- 43 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je odgovor na prvo in drugo vprašanje drugačen, kadar lahko klirinška družba na podlagi zakonodaje države članice po odobritvi davčnega organa izbere opcijo, da se od prvega prenosa delnic na klirinško družbo ne plača kolkovina, ampak se ob vsaki poznejši prodaji delnic obračuna dajatve. Predložitveno sodišče s četrtem vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je odgovor drugačen, če te opcije ni mogoče izkoristiti.
- 44 Ugotoviti je treba, da se zdi, da ti vprašanji temeljita na domnevi, da je vsaka prodaja, izvedena po prvotnem prenosu delnic na klirinško družbo, lahko obdavčena v skladu z Direktivo 2008/7. Ker se vprašanji za predhodno odločanje ne nanašata na ta element razlogovanja, Direktive 2008/7 v zvezi s tem ni treba razlagati.

- 45 Glede obstoja opcije iz člena 97a FA iz leta 1986 je treba ugotoviti, da ta opcija klirinški družbi omogoča, da se izogne plačilu 1,5 % SDRT ob prvi vključitvi vrednostnih papirjev v klirinški sistem, če klirinška družba sprejme določbe, ki organu HMRC zagotavljajo, da bo na vsak poznejši prenos, opravljen v okviru klirinške družbe, pobran SDRT v višini 0,5 %, in ki so v skladu z drugimi upoštevničnimi obveznostmi, ki izhajajo iz zakonodaje, ki se nanaša na SDRT.
- 46 V obravnavanem primeru iz odgovorov na prvi vprašanji izhaja, da direktivi 69/335 in 2008/7 nasprotujeta pobiranju dajatve ob prenosu delnic na klirinško družbo, ki je del transakcije vključitve teh delnic na borzo ali izdaje novih delnic.
- 47 V zvezi s tem glede na to, da na eni strani zadevni mehanizem opcije zahteva aktivno ravnanje in da se v primeru njegovega neobstoja uporabi ureditev, ki je v nasprotju s pravom Unije, ter da na drugi strani v obravnavanem primeru, kot navaja predložitveno sodišče, družba Air Berlin, ki je plačala kolkovino, ni mogla uveljaviti te opcije, ki je ni mogla naložiti klirinški družbi in ki je zadnja ni imela interesa uporabiti, možnost uporabe opcije ni upoštevna v zvezi z uporabo prepovedi, navedene v členih 10 in 11 Direktive 69/335 ter členu 5 Direktive 2008/7 (glej po analogiji sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Mengozzija v zadevi HSBC Holdings in Vidacos Nominees (C-569/07, EU:C:2009:163, točka 71)).
- 48 Ta opcija se zato ne upošteva.
- 49 Na tretje in četrto vprašanje je treba zato odgovoriti, da odgovor na prvo in drugo vprašanje ni drugačen, kadar lahko klirinška družba na podlagi zakonodaje države članice, kakršna je zakonodaja iz postopka v glavni stvari, po odobritvi davčnega organa izbere opcijo, da se od prvega prenosa delnic na klirinško družbo ne plača kolkovina, ampak se ob vsaki poznejši prodaji delnic obračuna dajatev, ki je dodatna kolkovini.

Stroški

- 50 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

- 1. Člena 10 in 11 Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala je treba razlagati tako, da nasprotujeta obdavčitvi transakcije prenosa delnic, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, s katero je bilo pravno lastništvo vseh delnic družbe preneseno na klirinško družbo zgolj z namenom njihove vključitve na borzo in ne da bi se spremenilo njihovo dejansko lastništvo.**
- 2. Člen 5(1)(c) Direktive Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala je treba razlagati tako, da nasprotuje obdavčitvi transakcije prenosa delnic, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, s katero je bilo pravno lastništvo delnic, ki so bile na novo izdane ob povečanju kapitala, preneseno na klirinško družbo zgolj z namenom, da se te novoizdane delnice ponudijo v prodajo.**
- 3. Odgovor na prvo in drugo vprašanje ni drugačen, kadar lahko klirinška družba na podlagi zakonodaje države članice, kakršna je zakonodaja iz postopka v glavni stvari, po odobritvi davčnega organa izbere opcijo, da se od prvega prenosa delnic na klirinško družbo ne plača kolkovina, ampak se ob vsaki poznejši prodaji delnic obračuna dajatev, ki je dodatna kolkovini.**

Podpisi